

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **S. O.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 maja 2025 r.,

wniosku skazanego o wyłączenie SSN Anny Dziergawki od udziału w sprawie II KK 556/24 Sądu Najwyższego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

pozostawić wniosek bez rozpoznania jako bezprzedmiotowy.

UZASADNIENIE

W dniu 11 grudnia 2024 r. została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym, pod sygnaturą II KK 556/24, kasacja obrońcy skazanego S. O. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 22 lipca 2024 r., sygn. akt VI Ka 563/22. Zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2024 r. sprawę przydzielono do rozpoznania SSN Annie Dziergawce. Zawiadomienie o wyznaczonym składzie doręczone zostało wszystkim stronom postępowania (w odniesieniu do skazanego wysłano je na dwa adresy: k. 231 – przesyłka była awizowana dwukrotnie i k. 24 – zawiadomienie doręczono 19 lutego 2025 r.). Postanowieniem z dnia 27 marca 2025 r. Sąd Najwyższy z udziałem SSN Anny Dziergawki oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną. Odpis wydanego orzeczenia doręczono skazanemu w dniu

14 kwietnia 2025 r. W dniu 18 kwietnia 2025 r. w Sądzie Najwyższym złożone zostały przez skazanego wnioski o sporządzenie uzasadnienia wydanego postanowienia oraz o wyłączenie sędziego. W drugim z wniosków skazany odwołał się do treści art. 41 § 1 k.p.k. i wskazał, że sędzia Anna Dziergawka podlega wyłączeniu, ponieważ na swój urząd powołana została w wyniku rekomendacji „nielegalnej” Krajowej Rady Sądownictwa, co wynika z orzecznictwa TSUE i Sądu Najwyższego. Dodał również, że wniosek o wyłączenie nie został złożony wcześniej, ponieważ skazanemu nie były znane okoliczności stanowiące jego uzasadnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego należało pozostawić bez rozpoznania, ponieważ okazał się on bezprzedmiotowy. Przewidziana w rozdziale 2 działu II Kodeksu postępowania karnego instytucja wyłączenia sędziego ma znaczenie gwarancyjne z punktu widzenia rzetelności postępowania sądowego i łączy się – w szczególności w wypadku określonym w art. 41 § 1 k.p.k. – z obiektywnie rozumianą bezstronnością sędziego. Wyłączenie sędziego polega na jego odsunięciu od udziału w sprawie, co oznacza, iż wniosek w tej mierze winien zostać złożony przed zakończeniem postępowania z udziałem sędziego, którego wniosek dotyczy. W rozważanej sprawie wniosek został złożony już po wydaniu przez Sąd Najwyższy postanowienia o oddaleniu kasacji, na czym zakończył się udział sędziego w rozpoznaniu sprawy (sporządzenie uzasadnienia postanowienia jest jedynie konsekwencją wydania orzeczenia). Warto zauważyć, że przepis art. 42 § 3 k.p.k. stanowi, że z chwilą wyłączenia sędziego czynności procesowe dokonane z jego udziałem po złożeniu wniosku stają się bezskuteczne. W tej sytuacji, nawet gdyby argumenty skazanego uznać za trafne, to i tak, zważywszy, iż wniosek został złożony został już po wydaniu postanowienia, nie mogłoby dojść do uznania czynności podjętych z udziałem sędziego za bezskuteczne w trybie art. 41 k.p.k.

W opisanych okolicznościach spóźniony wniosek skazanego należało pozostawić bez rozpoznania jako bezprzedmiotowy, ponieważ postępowanie kasacyjne zostało zakończone przed złożeniem wniosku o wyłączenie sędziego.

[PŁ]

[r.g.]